

VOINȚA POPORULUI

ZIAR DE PROPAGANDĂ NAȚIONALĂ.

ABONAMENTUL:

Pe un an 100 lei :: Pe jumătate an 50 lei.
Pe trei luni 25 lei.

APARE ÎN FIECARE DUMINECĂ

SUB CONDUCEREA UNUI COMITET.

REDAȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:

Strada Moise Nicoară Numărul I, etajul I.

OCTAVIAN GOGA

Străjerul sufletului românesc.

de AL. T. STAMATIAD.

Strălucitul poet Octavian Goga a cucerit marele premiu național al poeziei.

De mult însă sufletul românesc îi încununase cu laurii nemuririi.

Cântecile lui se confundă cu însuși munții, câmpiile și apele noastre.

De mai bine de douăzeci de ani el e la postul de onoare, în primele rânduri ale luptei: lupta neamului nostru pentru triumful deplin al românismului în hotarele pe care ni le-a hărăzit bunul Dumnezeu.

Și bătăliile pe care le-a purtat și victoriile pe care le-a cucerit sunt încă vii în sufletele tuturor.

În timpul când Ungurii stăpâneau pe aceste plaiuri, Octavian Goga a condus: „Luceafărul” și „Țara Noastră”, două altare închinat acelei patrii pe care noi numai o visam, dar pe care dânsul o vedea aievea.

În timpul neutralității, la București, când unele conștiințe începeau să se clatine iar altele se vindeau pe arginți — noi luda în mijlocul neamului lor — scrisul lui Octavian Goga a fost trâmbița de arhanghel care chema neamul la luptă, vestind că înfățișat a sosit ziua mult așteptată de veacuri.

În timpul războiului, la Iași, aceeași activitate rodnică și încrezătoare în destinele cauzei noastre prin articolele și poeziile publicate în ziarul: „România” și mai târziu, la Paris, aceeași luptă de fiecare zi pentru triumful aceluiaș ideal.

Trăim azi în o Românie mare, dar înconjurată aproape numai de dușmani și cu trei milioane de străini aduși aici de toate vânturile sorții și în bună parte de păcătoșenia noastră.

Această Românie mare ca entitate geografică, o dorim mare și puternică prin conștiință și demnitate națională.

Da, desigur, toți o dorim mare și puternică dar, din nefericire, pe când mulți din noi — slabi și mișei — o dorim numai cu vorba, — Octavian Goga e unul din putini aleși care o voește cu fapta:

„Țara Noastră”, revista dela Cluj, pe care o conduce de ani de zile, e mărturia cea mai vie și strălucită.

Multe din paginile pe care le-a scris în această revistă vor rămâne deapădură mândria scrisului românesc, căci în ele se oglindesc aspirațiile cele mai sacre ale ființei noastre naționale: să fim stăpâni deplini, mândri și puternici, în această țară, a noastră, prin suferințe de veacuri, — în această țară: pământ al făgăduinței pentru toți streinii pripășiți de prin toate colțurile lumii.

Astfel e ușor de înțeles de ce adevărații români îl iubesc cu acea dragoste care nu încapă în cuvinte, precum e tot atât de ușor de înțeles campania străinilor și înstreinaților împotriva lui Octavian Goga.

Doborându-l, ei știu bine că răpun cu el pe cel dintâi străjer al sufletului românesc.

Dar pe zi ce trece noi vedem mai puternic de partea cui va fi izbânda. Ce-i semănat cu credință, trebuie să rodească. Scrisul lui Octavian Goga e o credință, deaceia a lui va fi izbânda. Ce-a crezut acum 25 ani când a luat întâia oară condeiul în mână, a crezut în 1911 și crede și astăzi în 1924.

Iată ce credea în 1911: „În viața popoarelor luptătoare scriitorii au fost și vor rămânea avangarda care deschide bătălia. Scrisul lor e trâmbița fermecată prin care se propagă aspirațiile unui neam. În sufletul lor larg ei cuprind și plămădesc durerile mari ale mulțimei. Ei sunt reprezentanții celor mai avansate credințe și din ținuta lor trebuie să se desprindă idealitatea luptei unui popor. Cu ochii robiți de-un chip, care plutește departe, ei merg înainte și drumul lor e fără cotituri. Ei au numai popasuri, întoarceri n'au. Ei sunt apostoli, nu vameși. Ei predică, nu fac târg.

Transacțiile la masa verde le săvârșesc politicianii cu conștiința elastică, în vreme ce scriitorii durează între pământ

și cer puntea de aur pe care strălucește sufletul unui popor. În vremile de bătălie, ard focuri în noapte pe culmile munților. Aceste focuri sunt semnul că războiul a început, că în vale sunt oști gata de luptă. Aceste focuri — un simbol al vegherii neadormite — sunt în frământarea unui neam: scriitorii”. (O. Goga: Insemnările unui trecător. Arad 1911).

Iată ce crede azi, în 1924: „Opera de lămurire a opiniei publice, noi o începem de pe acum, cu persistența și metoda cu care ne-am obișnuit să combatem toate ecrescențele morbide. Pornim cu sete în această bătălie nouă și oricâte insulte se vor prăvăli asupra noastră, vom avea tăria să înfigem condeiul ascuțit în toate rățăcirile, conștiințe că apărăm patrimoniul ideii naționale, de care ne leagă sbuciumul unei vieți”. (O. Goga: Țara Noastră din 15 Iunie 1924.)

Patrimoniul ideii naționale! Iată crezul lui Octavian Goga, iată sbuciumul întregii sale vieți.

Nimeni n'a vibrat mai puternic pentru această idee și nimeni n'a apărut-o cu mai multă căldură și strălucire ca dânsul.

Prin ea, el este al nostru, al scriitorilor cari avem o sacră moștenire de dus mai departe: limba și cântecul românesc; el este al slujitorilor lui Dumnezeu care au de apărut altarele și credința strămoșească; el este al ostașilor, cari cu sabia în mână stau de veghe la hotarele țării; el este al învățătorilor cari zi de zi, modesti și în singurătate, pregătesc sufletul generațiilor viitoare; el este al nostru, al acelor pentru care pământul acestei țări ne va fi ușor când vom dormi într'ânsul.

În numele acestor servitori ai Patriei, în numele tuturor Românilor, noi, îi strigăm lui Octavian Goga, din toată inima noastră: să trăiască întru mulți ani pentru fericirea acestei țări și pentru mândria scrisului românesc.

Al. T. Stamatiad.

Arad 1924, Iunie.

„VOINȚA POPORULUI”

se vinde în orașul
ARAD numai la

Librăriile românești

Prețul unui exemplar 2 Lei.

Morala politică a unor „tovarăși politici”.

Gazetele aduc știrea, că între partidele național și cel țărănesc se urmează lungi și mari târgueli pentru o înțelegere de frăție așa fel, că de azi înainte aceste două partide să se contopească unul într-altul și-apoi să ceară Domnitorului nostru să le dea puterea.

Despre întreg mersul acestor târgueli vom vorbi altădată. Pentru azi credem foarte nimerit să publicăm un articol, ce a fost tipărit în n-rul 116 dela 5 Iunie 1920 al gazetei „Românul” ce apărea în Arad și în care directorul acestei gazete, d. Vasile Goldiș, — care acum a lucrat din răspuneri pentru ca să se facă contopirea între numitele partide, — avea următoarele păreri despre „tovarăși” de azi, cu cari vor să ferească țara:

„Am atras la timp atențiunea generală asupra pericolului înfățișat, la sate mai ales, de propaganda disolvantă făcută de așa numiții „țărăniști” cari pe motiv că doresc binele maselor rurale, ogîtă în numele acestora și caută să-și creeze situații și să-și facă interesele personale.

Fără să cunoască de-aproape nici nevoile și nici dorințele țărănilor, speculatorii țărănimii au crezut că este momentul cel mai prielnic să profite de faptul că stările de lucruri, prin însăși natura împrejurărilor nu sunt și nu pot fi destul de bine încheiate, pentru a căuta să introducă în țară ideile distrugătoare ale bolșevismului, făcându-și din agitația lor corupătoare a spiritelor și a caracterelor o trambulină pentru a-și crea o situație și a pătrunde până și în parlament.

Am insistat asupra pericolului înfățișat de speculatorii țărănimii cu atât mai multă energie cu cât știam că acei speculatori vor căuta să profite de prilejul alegerilor electorale în Ardeal, pentru a înstreina masele rurale de conducătorii lor firești și a săpa o prăpastie de neînțelegeri și discordie între popor și între clasa intelectualilor cari a luptat totdeauna pentru țărănimie în spiritul diriguitor al principiilor Partidului național român, fără să ție seamă de nici o oboșală și de nici un sacrificiu.

Speculatorii țărăniști, minți simple și rău organizate, caractere neconduse de nici o țință înaltă și de nici un ideal, au căutat să lovească în intelectuali, pentruca înlăturându-i pe aceștia

să poată în urmă să întărească dezordinea și confuziunea în spiritul maselor rurale, pregătind astfel terenul ideilor unui bolșevism periculos și criminal.

Partidul național român prin fruntași și intelectuali săi, ghicind însă intențiile criminale ale speculatorilor țărănimii, s-au scoborît cu aceeași dragoste și cu același spirit de jertfă în rândurile poporului pe care au căutat să-l lumineze cu privire la obligațiile ce are, mai ales în momentul când se pregătea alegerea celui de-al doilea mare parlament al României întregite.

Și totuși rezultatul a fost că în alegerile pentru Cameră au fost localități unde mandatele pentru Cameră au fost obținute de speculatorii țărănimii, în dauna oricărei logice.

Explicația reușitei unora dintre pescuitorii în apă torbure, speculatorii ai țărănimii, se găsește în faptul că populația rurală a fost terorizată prin toate mijloacele de către așa zișii țărăniști, până la un grad atât de înalt încât masele populare au crezut mai nimerit să nu voteze decât să-și dea voturile unor agitatori atât de periculoși.

Criminala agitație a speculatorilor țărănilor a avut deci ca efect împiedecarea populației de a-și exercita unul din cele mai însemnate drepturi ale unui cetățean și anume, dreptul de a vota.

Această acțiune dizolvantă și nenorocită ce lovește în drepturile constituționale, constituie o manifestare din cele mai periculoase și o tentativă disperată de a se întrona bolșevismul și anarhia în locul ordinii și a legalității.

Cu un cuvânt dezordinea, revolta, anarhia, cărora speculatorii țărănimii voesc să le acorde însemnătatea și viitorul unui principiu social.

În contra acestei anarhii și a acestui spirit de dezordine trebuie să se ridice tot ceea ce este suflet românesc și tot ceea ce este cinstit pentru că altminteri ar însemna să se consimtă la întronarea infecției sociale și morale în locul ordinii și legalității ce trebuiesc să stea la baza unui adevărat stat civilizat.

E o înaltă datorie a guvernului dlui general Averescu, al căruia patriotism nu l'am contestat nici un moment, să ia măsurile cele mai severe pentru a se pune capăt acestei periculoase stări de lucruri, a se purifica atmosfera ce tinde să infecteze țara și a se da o lovitură decisivă bolșevismului țărănist, cu care încearcă să otră-

vească mai ales satele speculatorii nedemni ai țărănimii.

Partidul național român va susține în toate împrejurările guvernul actual, în acțiunea necesară a acestuia în vederea stărpirii bolșevismului țărănist exercitat de speculatorii țărănimii”.

Vom continua.

Cuvânt către studenți.

Ne despart încă abia câteva zile de ziua în care porțile înaltei instituții culturale cari sunt Universitățile, se vor închide pentru câteva luni de repaus. Studențimea se va răzleși pe la căminurile primitoare unde îi așteaptă dragostea părinților. Un an de muncă se încheie iar cei ce au lucrat se vor da cu conștiința liniștită odihnei recreatoare.

Așa este obiceiul, repetat până acum an de an.

Dar vremurile noastre sunt vremuri de grea încercare, când munca ar trebui intensificată cât se poate de mult, fiind singurul mijloc prin care vom putea îndrepta situația precară în care se găsește țara noastră și prin care vom putea asigura elementului românesc supremația în aceste ținuturi pe toate țărmurile vieții de stat. Chiar pentru aceasta credem, că în lunile din vara aceasta tinerimea noastră „cărțurară” trebuie să desvolte o intensă activitate culturală.

Satele zoc în întunec. De binefacerile scrisului și cititului, nu se împărtășesc încă sute și sute de mii de hărnicii țărani români. Sute de copii nu cercetează școlile satești, căci mulți părinți nu au ajuns să știe aprecia importanța școlii. Privind mai sus, vom vedea că între „intelectuali” satelor noastre sunt foarte mulți cari se închid ermetic din fața oricărei încercări de a-i lega prin produsele tiparului de intelectuali orașelor. Revista și cartea românească nu se bucură de satisfăcătoare atenție din partea multora dintre cei cari ar trebui să le răsfoiască cu cea mai mare grijă.

Tinerimea, studenții, cari pleacă acum la sate trebuie să știe acest lucru și poate își da seama că o datorie elementară de buni români le impune să lucreze pentruca această situație să se schimbe.

În loc de odihnă, la muncă îi cheamă vremurile noastre. La muncă mare, constructivă. Ei

Un vultur care a murit:

Locotenent-aviator Ioan Sava.

Numele lui parcă n'ar spune nimic din mărețele-i fapte cari au desăvârșit o viață închinată aceluiaș crez, aceluiaș ideal.

Modest și tăcut, cu o structură morală și fizică robustă; făcut dintr-o bucată ca un bloc de metal prețios, dar nu păstrat în muzeu, ci în frământatele transformări ale unei industrii moderne pentru a fi pus în valoare.

Și a fost mai mult ca oricare altul; cine l'a cunoscut din prima zi a înrolării în armata noastră până la sfârșitul timpului, nedrept și adânc regretat de dăunăzi, nu a putut decât să-l admire pentrucă veșnic s'a ridicat mai presus ca ceilalți, veșnic a îmbogățit un trecut ce va rămâne în mintea urmașilor aviatori ca pilduirea cea mai complectă pentru viitor.

Înăscut sburător, avea în ochii și firea lui asprimea deplină a unei păsări de pradă. Cine l'a văzut pe front în nenumăratele și îndelungatele recunoașteri pe cari le făcea, a simțit adesea teama și respectul ce pui îl dau falnicului vultur când îl văd apărând cuibul, familia, creștetul mușilor și gloria rasei pe care o reprezintă.

Ce vultur falnic a fost aviatorul Sava. Tot ce voiu putea desprinde din viața lui cu aceste rânduri de pioasă datorie va arăta și celor ce nu l'au cunoscut, trecutul de glorie și apostolat al celui mai desăvârșit sburător român.

A ieșit pilot la Hamburg în 1914; fiind transilvănean, era înrolat în fosta armată austro-ungară unde își făcea o minunată vrednicie pe front, în lupte aeriene cu toți aliații noștri afară de noi. Trimis pe toate fronturile puterilor centrale, încercat și călit în toate misiunile noului mijloc de atac și apărare militară, Locot. Sava cade prizonier la Ruși în 1916, anul exact când România își îndeplinește marea datorie a chemării sale istorice. Nefericita-i îngrădire de libertate ca prizonier, i-a adus o mângăere și o speranță: situația de a nu mai putea fi obligat să lupte contra Românilor și speranța de a se înrola în armata fraților lui de sânge pentru care se simțea tot mai mult atras de viteazul lui suflet.

A venit la noi și soarta care adesea răsplătește meritele, l'a adus în cea mai mândră unitate de aviație, grupul 2 Aeronautic, comandat de d. maior av. Andrei Popovici.

Tăcut și modest a intrat în această înighebare aviațică pe timpul războiului, cerând

numai a fi întrebuințat pentru apărarea țării și desrobirea fraților lui de peste Carpați.

La început, firesc celor noui veniți, nu i-s'a dat nici prea multă încredere, nici prea multă însemnătate. Cum era în ajunul marilor lupte dela Mărășești, Otuz și Mărăști, misiunile aeronautice devenind tot mai trebuincioase, se dădeau numai elementelor prea cunoscute și cu garanția unui trecut cântărit în balanța aprecierilor.

Comandantul grupului perfect cunosător de oameni ca și la meseria lui, l'a studiat pe noul venit de aproape, dându-i treptat misiuni tot mai însemnate.

Deslănțuirea aprigelor lupte de pe Siret cerea tot mai mult concursul neprețuit al pasărilor-mașini, fără de care isbânda unei acțiuni nu putea fi complectă. Grupul 2, cu mult-puținele mijloace de care dispunea, era mereu chemat de generalul Grigorescu spre a-i pregăti și susține nemuritoarea victorie ce s'a înscris cu litere de aur în războiul pentru întregirea neamului.

(Va urma.)

Când văd eu, că un om e un stricat și un nelegiuit într-o parte a vieții lui, atunci în orice altă privință nu mai pot avea încredere în el.

I. H. Pestalozzi.

trebuie să pornească în cele mai ascunse sate ale țării, ducând luminoase îndemnuri de cultură.
Dacă lupta națională de acum, ar fi trezit în fiecare student ori elev român dorul de a scoate din întunerecul neștiinței poporul dela sate, dacă ar da atâta putere de muncă fiecăruia, ca la toamnă când se vor reîntoarce la „Alma mater” să poată numi fiecare cel puțin câte un analfabet pe care l’a învățat să scrie și să citească, ce frumos ar fi primul bilanț al acestei lupte, și ce pline de asigurări visurile pentru o mai bună zi de mâine în Țara românească!

Cine conduce presa românească.

Pentruca cititorii noștri să vadă și să-și dea seama de cei ce scriu la așa zisele ziare românești numai cu numele, dăm mai jos lista comitetelor de redacție.
Ziarele **Adevărul** și **Dimineața**: Iacob Rosenthal director co-proprietar, C. Brauer zis C. Graur sau Gr. Damian, B. Braunstein zis B. Brănișteanu, I. Nadler zis I. Nedelea, Grünberg zis Vermont, Em. Feinsilber zis E. Emilian, A. Segal zis Nora, Adolf Hertz zis A. de Herz, I. Schwartzmann zis I. Negreanu, B. Laizar zis Barbu Lăzăreanu, dr. Glicsman zis dr. Ygrec apoi Rintzler, Friedman, Santelevici și alții.
La ziarul **Lupta** sunt: Emil Honigman zis E. Fagure, Albert Honigman zis A. Fagure, Mendel Grünberg zis Milian Maximin, E. Samuel Hirsch zis E. S. Cerbu, Leon Pauker zis Leonard Paucherow etc.
La ziarul **Aurora** sunt: S. Weiss zis Albu, M. Mendel zis Mircea, Marcus zis Muntenescu, Ghelibter zis Dragu, A. Hurtig zis Georgescu, Kronberg zis Rodan, Gutmann zis Bunesu, H. Fischman zis H. Gaad, Rosenberg zis Răpeanu, dr. Ghelerter și alții.
La ziarul **Socialismul** sunt următorii: G. Hirsch zis G. Cerbu, Al. Nuhâm Katz zis Al. Dobrogeanu-Gherea, apoi Marcel Pauker, Sternberg, P. Herșcovici, Albert Leoni etc.
La ziarul **Tineretul Socialist** sunt: Israel Zuckerman zis I. Zaharescu apoi Pincu Lazarovici, Svaigher, D. Rubert și alții.
La ziarul socialist **Lumea Nouă** sunt: Dr. Stockman, Simon Bercovici, Albert Abramovici, Ilie Moscovici, I. Hercovici, Iacob Pistiner etc.
Iată deci o parte din adevărații români cari conduc marea presă românească.
Iată cine sunt sortiți să ia apărarea Românilor.
Iată cine vă arată că n’avem cultură, că studenții omoară pe jidani, că țara e antisemită, că armata conspiră, ca în fine România este o țară barbară și că nu dă adăpost jidovimei.
Iată cine desfăimează țara.

Încheierea anului școlar la liceul Moise Nicoară din Arad.

Duminecă a avut loc încheierea festivă a anului școlar la liceul „Moise Nicoară” din localitate. După slajba dzeiască săvârșită de către d. prof. S. Șteflea, d. A. Crișan a ținut o vorbire în care între altele a spus: Această școală se poate mândri că a putut trimite elevi la toate concursurile din țară. Asifol elevul T. Popovici cl. 8-a, a câștigat premiul I. la concursul de matematică dela București; elevul Pisu clasa 8-a, a câștigat premiul I. la concursul de literatură din Timișoara.
D. director a ținut să vorbească între altele și despre chestia semită (jidovească) spunând cam următoarele:
„Cu durere trebuie să amintesc că anumite curente politice cari nu urmăresc nimic altceva decât ridicarea unor persoane spre funcții înalte și cari curente nu sunt cu nimic folositoare nici țării și nici neamului, au prins rădăcini și printre elevii noștri”.
D. director condamnă mișcările antisemite (în contra jidovilor) și îndeamnă tinerimea să nu se ia după aceia cari o învață astfel.
Corul și orchestra, condusă de către distinsul și tânărul nostru profesor de muzică d. Simu, a fost foarte bine și ne-a procurat momente de strălucire înălțare sufletească. Rap.

Articol scris acum 55 de ani

care dovedește că pericolul jidovesc i-a pus și în acele timpuri pe gânduri pe Românii buni și cinstiți.
(Îl reproducem din No 104 al ziarului „Albina” apărut la Budapesta în 22/10 Decembre anul 1869)

Asociațiunea de resistentia contra cotozirii jidanilor.

— Continuare și sfârșit. —

Ei facu strigare în contra noastră pretestand persecutiune religioasă și nu ceru libertatea cultelor, libertatea invetiamentului confesionalu, liberulu esercitiu alu superstitiunilor celor mai absurde de care se bucura, foră nici unu controlu în Romania: ci ceru, cu furtia, stabilirea debitulu lor de spirituose prin tavernele din sate, admiterea lor la arendile domeniilor eclesiastice, privilegiulu esproprietăunii hipotecare usurarie: și, în fine, dreptulu de proprietate tie-rana, condițiune suverana a cetățeniei romane. Noi credem că nici una din pretentiunile acestei caste esplotătoare nu se poate admite foră dauna intereselor celor mai vitale a societății romane, și foră pericolulu instituiunilor noastre liberale.
Detoria noastră cea mai santa este de a ne aperi paladiulu nationalității și alu libertății politice și de a reclama mesurl de asigurare contra acestei cotozirii materialiste, ostile din principiu și prosperității noastre economice și dezvoltării noastre nationale.
Comisiunea este dăra de parere ca resoluțiunile prezentate corespundu pre ingrigirilor generale, și pentru acest’a în acceptarea unei soluțiuni specifice a acestei probleme redutabile le recomanda pe unele din remediile apropiate acestui reu.

1. A se cere dela camera fondurile cutiilor satesci deposite la cassierile generale și a se pune la dispozițiunea consiliilor județiane pentru a forma antaiulu fondu alu unor banci de județie.
 2. A se cere dela guvernul ca jidanii se nu pōta luă anteprise publice și arende de ale statulu.
 3. A se cere de la guvernul și dela camera întrebuintiarea de medilōse mai eficace pentru paz’a granitiloru, spre a împedecă năvalirea vagabandagiulu jidanescu în țiera.
 4. A se cere de la guvernul și de la camera nearendarea ocnelor, vamiloru și poduriloru.
 5. A se aretă guvernulu că ideea ce a emis pentru colonisarea Bassarabiei cu vagabondii judani este fatala nationalității, este lovitōria legiloru și constituțiunii.
 6. A se cere dela guvernul netoierarea siederii jidanilor prin comunele rurale.
 7. Reglementarea debitulu de beuturi spirituose prin autoritățile comunelor; pe unde tavernele acestui trafic au adiunsu a fi unu cuib de demoralizare și de esplotare camatarnica.
- Adunarea s’a finitu în aplausele numerosilor membri. Fiindcă adunarea generală va fi la 20 sept. 1870.

Jalba fraților din Micălaca.

— În atențiunea celor în drept. —

Frații din Micălaca (jud. Arad) ne trimit o lungă și dureroasă jalbă împotriva nedreptății ce li-s’a făcut cu înproprietărirea. Recomandăm celor în drept să dea cuvenita ascultare acestei drepte jalbe. Astfel sătenii din Micălaca se plâng și cer să se facă anchetă pentru următoarele:
Actualii delegați din comuna Micălaca în anul 1923 în luna Oct. au încasat dela 390 de persoane câte 30 lei de fiecare ca să aibă spese de călătorie la București, unde la comitetul agrar să ceară mărirea lotulu. Lotul nu s’a putut mări, ci s’a dat pământ (obșe) 426 jug. cad.
Aceste jugăre însă nu s’au dat celor 390 de persoane cari au plătit câte 30 lei, ci s’au dat altora cari nu au dat acei 30 lei.
Când a fost împărțirea de obște delegații sătenilor și foștii lor aleși ca membri pentru supravegherea împărțirii, s’au învoit ca obștea să se împartă în mod egal, așa că fiecare să aibă câte 2 jugăre, decât numai delegații să aibă 4 jug. pentru osteneală și pierderea timpulu lor, afară de procentele cari le primeau totdeauna la încasarea banilor, peste prețul fixat de tribunal.
Actualii delegați în taină au organizat o societate care se compune din 9 persoane și anume: Stana Văsălie, Tudar Arsa, ca delegați; Ardelean Nuțu, Gabor Gheorghe, Danciu Todor, Stana Steva, Mihuta Rancu, Mihuta George și Mihuta Savu, ca societate. Această societate a ocupat un teritor de 32 jug. c. de fânațe.
Promisiunile delegaților față de săteni erau că cine nu va da 30 lei pentru călătoria la București, nu va căpăta pământ, decât numai aceia cari vor da 30 lei; așa că delegații sătenilor au dat pământ la acei cari nu au dat bani și la 220 persoane cari au dat bani și nu au primit pământ, nu le-a restituit banii, precum era înțelegerea între săteni.
În anul 1922 au rămas la delegații sătenilor suma de 8400 lei de care nu voesc sau nu pot să dea socoteală; suma aceasta și atunci era încasată peste prețul fixat de tribunal pentru arenda forțată de atunci.
Săteni din comuna Micălaca.

Studenții în fata Consiliului de Războiu.

Patru studenți dați în judecata Curții Marțiale pentru rebeliune sunt achitați; unul condamnat la amendă pentru ultraj.
În ziua de 17 Iunie a avut loc în Cluj la Consiliul de Războiu al Corp. VI Armată judecarea procesulu studenților **Al. Mureșanu, A. Peia, Iuliu Mureșan și Leontin Mureșan**, dela Universitatea din Cluj, acuzați de rebeliune și ultraj, pentru că în una din zilele lunii Mai, eșind pela 12 noaptea dela un restaurant, organele polițienești, care au început a nu mai permite cântarea cântecelor patriotice, a interzis unui grup de studenți să nu mai cânte, iar întrucât aceștia, pe drept cuvânt, au protestat, polițiștii au urmărit din întâmplare 4 din ei, cari la un colț de stradă, au fost arestați și acuzați de... rebeliune și ultraj.
Procesul a fost inscenat anume — așa cum mai sunt și altele care așteaptă a fi judecate — pentru a se intimidă studențimea și pentru a se satisface cerințele jidanilor de a fi reprimată cât mai sever și mai crud mișcarea de redeșteptare națională.
Multă lume, interesată de soarta studențimei, a ținut să asiste la aceste desbateri. Curtea a fos prezidată cu mult tact și dreptate de dl Colonel **Bulbuc**.
Acuzarea a fost susținută loial de dl Căp. **Vlădescu**.
Dintre avocații anunțați pentru apărare s’au prezentat și au luat cuvântul dnii **Dr. Dunca, Maior Dr. Băleanu**, personal și în numele dlui **A. Frâncu, Vintilă Petala și Em. D. B. Vasiliu**.
După citirea actulu de acuzare, s’a procedat la ascultarea martorilor acuzării, cari, dela primul moment, s’au contrazis simțitor și a fost nevoie de numeroase confruntări fără ca să se poată obține preciziuni. Fiind necesară prezența

ca informator a dlui Prefect de Poliție, s'a cerut citarea sa. Dl Prefect nu a venit, sub cuvânt că e bolnav.

Nerezind din acuzațiuni dovada vinovăției pentru rebeliune, dl Comisar Regal a cerut achitarea pentru această acuzație, iar pentru ultraj a cerut condamnarea dlui Mureșan numai.

Apărarea a susținut, cu multă căldură și documentat, complecta nevinovăție a acuzaților și-a cerut un verdict de achitare. A produs o deosebită impresiune avântată și frumoasă pledoarie a dlui *Vintilă Petala*, care, deși nu e un partizan al actualei forme a mișcării studențești, totuși, luând cunoștință de nedreptățile ce i-se fac, a ținut să-și spue cuvântul viguros de protestare.

Curtea, după o deliberare de jumătate de oră, a adus un verdict unanim de achitare pentru rebeliune și cu majoritate de 3 voturi pentru condamnarea dlui student Mureșan Al. la 300 lei amendă — cea mai mică după lege.

Știri de tot felul.

Revizuirea improprietărilor sau ce? Gazele se grăbiseră să vestească cu bucurie, că ministerul agriculturii dăduse ordin pentru a se face revizuirea improprietărilor. Acum acest minister ordonează să i-se raporteze numai despre aceia cari au fost improprietăți prin „fraudă” (înșelăciune) spunând că: „urmând să se avizeze mai târziu la măsurile legale, ce ar trebui luate”.

Societatea scriitorilor români. Scriitorii români (poeti, literați, etc.) au luat frumoasa hotărâre să se organizeze într-o societate curat românească, fără de jidani. Astfel prin aclamație este ales președinte poetul nostru Octavian Goga, iar prin vot secret a fost ales următorul comitet: vice-președinte: I. Minulescu; secretar: V. Russu-Șirianu; bibliotecar: Perpesicius; cenșori: Corneliu Moldovan și Romulus Voinescu; membrii: Mihail Sadoveanu, Liviu Rebreanu, George Murnu, I. Pilat, Horia Furtună și Cincinat Pavelescu.

Dela Școala de arte și meserii Arad. Joi în 26 Iunie ora 10 și jum. a. m. în localul acestei școli, a avut loc serbarea de fine de an. Cu această ocaziune s'au distribuit premii elevilor sârguitori și s'a deschis expoziția de lucrurile executate de elevi în atelierelor școlii.

Logodnă. Elenuta Țințariu din Timișoara și Sever R. Boșcaiu din Caransebeș, logodiți.

O nouă pothlogărie iudaică. Ziarul „Universul” publică că la Burdujeni, jupânul Moise Edelstein, viola cu un clește plumburile aplicate pe cisterne de M. Finanțe, sustrăgând zilnic până la 5000 litri spirt, prin care manoperă statul a fost frustat cu zeci de milioane.

Iată o nouă faptă a poporului ales și mai adăogăm protejat de... leova. Vom vedea la ce rezultat va eși.

Cetiți și răspândiți ziarele:

VOINȚA POPORULUI
IDEEA NAȚIONALĂ
CLUJUL ROMÂNESC

Cenzurat: Prefectura județului.

Inmormântarea victimelor accidentului de aviație din Cluj. Vineri, la orele 6 seara au fost înmormântați locotenentul Oliver Suciu și caporalul Ilie Cristea, victime ale groaznicului accident de aviație întâmplat Mercuri la Cluj.

Carul funebru era format dintr'un aparat de sburată pe cele două aripi fiind așezate cele două cosciuge.

D. general Danila Popp, comandantul corpului VI., ofițerii grupului II. aviație, autoritățile civile și un public imens au urmat carul funebru care a condus la lăcașul de veci pe cei morți în slujba țării și a științei.

Groaznicul accident din Cluj, care a secerat încă două vieți tinere, dovedește cât mai e de făcut pentru ca aviația să devină un mijloc sigur de locomoțiune. Invederează însă pe de altă parte că se procedează cu prea multă ușurință la controlul aparatelor pe care aviatorii își riscă viața.

Un răspuns D. Gheorghe Ispravnic învățător, ne roagă să desmîțim că din cauza dsale măcar un singur copil din acea comună ar fi părăsit școala românească, trecând la cea ungurească. Dsa declară că publicul numeros care a fost de față la examenul clasei dsale, a rămas plăcut surprins de răspunsurile elevilor și și-a exprimat mulțumirea pentru rezultatul muncii dsale. D. Ispravnic roagă anonimul care l'a atacat, prin gazeta noastră, să-i dovedească, măcar un singur caz adevărat.

Din întinsa moșie a grofului lui. Károlyi. comitetul agrar (București) a hotărât să-i lase proprietarului o întindere de 800 jugăre. Apărătorul sâtenilor (în ținutul Careii-mari) a cerut împărțirea întregii moșii, deoarece proprietarul trăiește în Ungaria, dar comitetul agrar a primit motivarea apărării că adecă această moșie provide zilnic orașul Careii-mari cu 20 mii litri lapte. Moșia întreagă e de 6000 jugăre.

În Basarabia, apărută de dnii Inculeț, Stere, după noua organizare ordonată de ministerul internelor reședința primăriei comunelor în multe locuri s'a pus în sate neromânești, iar primarii au fost numiți dintre jidani. Astfel în satul Conești deși are numai 15 gospodari jidani, primarul e jidan. Rușine.

PALAIS DE DANS. În orașul Arad care nu se lasă în urma orașelor moderne, mai nou familiile caută cu multă plăcere localul fost Bar din chiosc (parcul Eminescu). unde în fiecare seară e program bogat și foarte oariat. După modelul orașelor moderne, așa și aici proprietarii români — frații Crăciun — au instalat un parchet, care stă la dispoziția familiilor distinse pentru dans. Afară de mâncări calde și reci, cu prețurile obișnuite în restaurante, aici se capătă cind, beuturi de bar, înghețată, lichouri, frescante, șampanie cu paharul, cu prețuri foarte moderate. Muzică excelentă. Localul e deschis până la orele 3 dimineața.

On. public român este rugat să sprijinească cu toată căldura acest local românesc, pentru înfrumusețarea și modernizarea căruia proprietarii lui, români, n'au cruțat cheltuieli foarte mari.

Aviz. Cu onoare aduc la cunoștință onorabilui public și autorităților bisericești, că în Arad, str. Dorobanților Nr. 41 (școala confesională) am deschis un birou tehnic de arhitectură; construiesc orice planuri de casă, școli și biserici împreună cu devizele (preliminare) lor, mai departe execut colonații de totfelul de lucrări de zidiri, și întreprind totfelul de lucrări tehnice, clădiri etc. — Cu stimă: Teodor Cioban, arhitect.

— „Voința Poporului nu are nici un fel de subvenții de nicăeri și trăiește numai din plata abonamentelor, Vă rugăm deci achitați de urgență abonamentele adăogând și o sumuliță cât de mică pentru fondul de rezistență!”

Obrăznicie jidovească Ni-se scrie din Tievaniul-mic (Banat): Jidovul Eugen Hamburger din localitate e supărat foc petru că într-o corespondență publicată în *Voința Poporului* arătat blestemățiile lui jidovești față de poporul românesc. Acum el amenință că vom vedea noi Românii, cine va fi mai tare. Jidanul acesta care înainte de război era calic, azi în România-Marpământă cu sângele nostru și cu jertfele noastre a devenit milionar. Am ajuns a fi de bălăjocură acestei lipitori, care s'a umflat din sudoarea noastră. Dar nădăjdum, că va veni vremea noastră, când ne vom trage socoteala cea mai de pe urmă cu acești percionați păduchioși. — I. G.

Nouii „Români.” Percionații sunt neîntrecuți în „patriotismul” lor față de România. Astfel în marea lor „dragoste” față de această țară ei își schimbă chiar și numele lor jidovesc, luând cele mai neaoșe nume românești. Iată câteva: Rotman s'a făcut Roman, Zeisel este Zamfirescu, Schwarz e Negrescu, Nadler e Nedelea, Goldstein e Grecescu, Failovici e Foreanu, Iacobsohn e Codreanu, Weismann e Văianu, Rosenberg e Roșianu.

Nădăjdum să ajungem noi ca să-i facem pe acești percionați să-și reia numele lor jidovesc și să nu-și mai bată joc toate lipitorile puturoase de frumoasele noastre nume.

Știri marunte.

— Scriitorul român George Cafr dela București a fost ucis de către niște hoți, cari au voit să-l jefuiască în locuința sa din str. Clucer.

— Duminecă la biserica Amzei (București) a avut loc un parastas pentru pomenirea de 2 ani dela moartea fostului prim-ministru Take Ionescu.

— D. avocat Bacalegiu, care lovise pe jidanul Rosenthal, directorul gazetelor jidovești „Adevărul” și „Dimineața” din București, a fost pedepsit să plătească 50 lei; dnii Lungulescu și V. Spătaru au fost mântuiți.

— Din Măderat: Unii dintre fiii lui Izrael având proprietăți în mijlocul satului, dela o vreme încoace întind aproape în fiecare noapte chefuri mari, cari sunt păzite de acei cari fac greutăți culturii românești. Poporul nostru, care pe vremea ungurilor putea cerceta „Casa Culturală”, azi este oprit de jandarmi. Asta-i o rușine care trebuie să înceteze. Dar să înceteze și cealaltă rușine și adecă: oaspeții chefliei ai jidanilor să nu mai fie însoțiți și păziți de semnelele comunei noastre și de cei ai ordinei publice.

Serbarea dela Șepreuș a fost strălucită. D. prefect Georgescu a cununat 14 perechi cari trăiseră până aci în concubinaj.

— În ziua de 22 Iunie a avut loc în Arad frumoasa serbare de parc a poliției, sub patronajul dnei și dlui prefect Z. Filotti.

— Conferența despre marele scriitor Caragiale a dlui prof. univ. M. Dragomirescu, a fost minunată. A luat parte un public ales care a făcut mari ovații conferențiarului.

Redactor responsabil: CONSTANTIN SAVU

INSERATE

numai dela creștini se primesc la Administrația ziarului nostru Se va plăti de fiecare cuvânt 2 Lei. Inseratul va consta mai puțin din
10 cuvinte.